Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (UE) NR. 1025/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 25 octombrie 2012

privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 316, 14.11.2012, p. 12)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015	L 241	1	17.9.2015

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 1025/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 25 octombrie 2012

privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European [1],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară [2],

întrucât:

(1) Obiectivul principal al standardizării îl constituie definirea unor specificații voluntare de ordin tehnic sau calitativ care să poată fi respectate de produsele, procesele de producție sau serviciile actuale sau viitoare. Standardizarea poate viza diferite aspecte, precum standardizarea diferitelor clase sau dimensiuni ale unui anumit produs sau specificațiile tehnice de pe piețele de produse sau servicii pentru care compatibilitatea și interoperabilitatea cu alte produse sau sisteme sunt esențiale.

(2) Standardizarea europeană este organizată de către părțile interesate și în interesul acestora, pe baza reprezentării naționale [Comitetul European de Standardizare (CEN) și Comitetul European de Standardizare în Electrotehnică (Cenelec)] și a participării directe [Institutul European de Standardizare în Telecomunicații (ETSI)], și are la bază principiile recunoscute de Organizația Mondială a Comerțului (OMC) în domeniul standardizării, și anume principiile coerenței, transparenței, deschiderii, consensului, aplicării voluntare, independenței față de interese particulare și eficienței („principiile fundamentale”). În conformitate cu aceste principii fundamentale, este important ca toate părțile interesate relevante, inclusiv autoritățile publice și întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile), să fie implicate în mod adecvat în procesul de standardizare la nivel național și european. Organismele de standardizare naționale ar trebui să încurajeze și să faciliteze participarea părților interesate.

[1] JO C 376, 22.12.2011, p. 69.

[2] Poziția Parlamentului European din 11 septembrie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 octombrie 2012.

▼B

(3) Standardizarea europeană contribuie, de asemenea, la sporirea competitivității întreprinderilor, facilitând în special libera circulație a bunurilor și serviciilor, interoperabilitatea rețelelor, mijloacele de comunicare, progresul tehnologic și inovarea. Standardizarea europeană consolidează competitivitatea la nivel mondial a industriei europene, în special atunci când este realizată în coordonare cu organismele de standardizare internaționale, și anume Organizația Internațională de Standardizare (ISO), Comisia Electrotehnică Internațională (IEC) și Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU). Standardele au efecte economice pozitive semnificative, de exemplu prin promovarea întrepătrunderii economice la nivelul pieței interne și încurajarea dezvoltării de produse noi și îmbunătățite sau piețe și condiții de furnizare îmbunătățite. Astfel, standardele pot genera, în mod normal, o creștere a concurenței și o scădere a costurilor de producție și de vânzare, ceea ce reprezintă un beneficiu pentru economie în ansamblu și pentru consumatori în particular. Standardele pot menține și ameliora calitatea, pot oferi informații și asigura interoperabilitatea și compatibilitatea, sporind astfel siguranța și valoarea pentru consumatori.

(4) Standardele europene sunt adoptate de organizațiile de standardizare europene, respectiv CEN, Cenelec și ETSI.

(5) Standardele europene au un rol deosebit de important în cadrul pieței interne, de exemplu, prin utilizarea standardelor armonizate în prezumția de conformitate a produselor care urmează a fi introduse pe piață cu cerințele esențiale aplicabile acelor produse prevăzute în legislația relevantă de armonizare a Uniunii. Aceste cerințe ar trebui definite în mod exact pentru a evita interpretarea greșită de către organismele de standardizare europene.

(6) Standardizarea joacă un rol din ce în ce mai important în comerțul internațional și deschiderea piețelor. Uniunea Europeană ar trebui să urmărească promovarea cooperării dintre organizațiile de standardizare europene și organismele de standardizare internaționale. Uniunea ar trebui totodată să promoveze strategiile bilaterale cu țările terțe pentru coordonarea eforturilor de standardizare și promovarea standardelor europene, de exemplu, cu ocazia negocierii acordurilor sau prin intermediul detașării unor experți în domeniul standardizării în țările terțe. În plus, Uniunea ar trebui să încurajeze contactele dintre organizațiile de standardizare europene și forurile și consorțiile private, menținând în același timp întâietatea standardizării europene.

(7) Standardizarea europeană este reglementată de un cadru juridic specific, constând în trei acte juridice diferite, și anume Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale ([1]), Decizia nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 2006 privind finanțarea standardizării europene ([2]) și Decizia Consiliului 87/95/CEE din 22 decembrie 1986 privind

([1]) JO L 204, 21.7.1998, p. 37.
([2]) JO L 315, 15.11.2006, p. 9.

▼B

standardizarea din domeniul tehnologiei informației și telecomunicațiilor ([1]). Totuși, cadrul juridic actual nu mai este actualizat în funcție de evoluțiile standardizării europene din ultimele decenii. Prin urmare, cadrul juridic ar trebui să fie simplificat și adaptat pentru a cuprinde noi aspecte legate de standardizare, care să reflecte cele mai recente evoluții și viitoarele provocări ale standardizării europene. Acest aspect are legătură, în principal, cu dezvoltarea din ce în ce mai mare a standardelor pentru servicii și evoluția produselor standardizării, altele decât standardele oficiale.

(8) Rezoluția Parlamentului European din 21 octombrie 2010 referitoare la viitorul standardizării europene ([2]) și raportul grupului de experți pentru revizuirea sistemului de standardizare european (EXPRESS) prezentat în februarie 2010 intitulat „Standardizare pentru o Europă competitivă și inovatoare: o viziune pentru 2020” au stabilit un set important de recomandări strategice referitoare la revizuirea sistemului de standardizare european.

(9) Pentru a asigura eficacitatea standardelor și standardizării ca instrumente de politică ale Uniunii, este necesară existența unui sistem eficace și eficient de standardizare care să ofere o platformă flexibilă și transparentă pentru ajungerea la un consens între toți participanții și care să fie în același timp viabil din punct de vedere financiar.

(10) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ([3]) stabilește dispozițiile generale care facilitează exercitarea libertății de stabilire pentru furnizorii de servicii și libera circulație a serviciilor, menținând, totodată, o înaltă calitate a serviciilor. Aceasta obligă statele membre să încurajeze, în cooperare cu Comisia, elaborarea de standarde europene voluntare, în scopul de a facilita compatibilitatea serviciilor furnizate în state membre diferite, transmiterea de informații beneficiarilor și calitatea furnizării de servicii. Cu toate acestea, Directiva 98/34/CE se aplică numai standardelor pentru produse, în timp ce standardele pentru servicii nu sunt acoperite în mod expres de aceasta. De asemenea, delimitarea între servicii și produse devine tot mai puțin relevantă în condițiile reale ale pieței interne. În practică, nu este întotdeauna posibil să se facă distincția clară între standarde pentru produse și standarde pentru servicii. Multe standarde pentru produse includ o componentă de serviciu, în timp ce standardele pentru servicii se referă, de asemenea, în mod frecvent, la produse. Astfel, este necesară adaptarea cadrului juridic actual la aceste circumstanțe noi, prin extinderea domeniului de aplicare al acestuia la standardele pentru servicii.

(11) Ca și alte standarde, standardele privind serviciile sunt voluntare și ar trebui să fie dictate de către piață, în timp ce necesitățile operatorilor economici și ale părților interesate afectate în mod direct sau indirect de către respectivele standarde sunt prioritare și ar trebui să ia în considerare interesul public și să se bazeze pe principiile fundamentale, inclusiv pe consens. Aceste standarde ar trebui să vizeze în primul rând serviciile care au legătură cu produsele și procesele.

([1]) JO L 36, 7.2.1987, p. 31.
([2]) JO C 70 E, 8.3.2012, p. 56.
([3]) JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

▼B

(12) Cadrul juridic care permite Comisiei să solicite unuia sau mai multor organizații de standardizare europene să elaboreze un standard european sau documente de standardizare europeană pentru servicii ar trebui să fie aplicat cu respectarea deplină a repartizării competențelor între Uniune și statele membre, în conformitate cu tratatele. Această cerință vizează în special articolele 14, 151, 152, 153, 165, 166 și 168 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și Protocolul nr. 26 privind serviciile de interes general anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE, potrivit cărora rămâne exclusiv de competența statelor membre să definească principiile fundamentale ale securității lor sociale, formării profesionale și sistemelor lor de sănătate și să elaboreze condițiile generale pentru gestionarea, finanțarea, organizarea și prestarea serviciilor furnizare în cadrul acestor sisteme, inclusiv – fără a aduce atingere articolului 168 alineatul (4) din TFUE și Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale ([1]) – definirea cerințelor și standardelor de calitate și de siguranță aplicabile acestora. Printr-o astfel de solicitare, Comisia nu ar trebui să afecteze dreptul de a negocia, de a încheia și de a pune în aplicare contracte colective de muncă și de a desfășura acțiuni sindicale în conformitate cu legislațiile și practicile naționale care respectă legislația Uniunii.

(13) Dreptul concurenței se aplică organizațiilor de standardizare europene, în măsura în care pot fi considerate a fi întreprinderi sau asociații de întreprinderi în sensul articolelor 101 și 102 din TFUE.

(14) În cadrul Uniunii, standardele naționale se adoptă de către organisme de standardizare naționale, ceea ce ar putea conduce la existența unor standarde contradictorii și la impedimente de ordin tehnic în cadrul pieței interne. Prin urmare, se impune în ce privește piața internă și pentru eficacitatea standardizării în cadrul Uniunii să se confirme schimbul regulat de informații între organismele de standardizare naționale, organizațiile de standardizare europene și Comisie cu privire la activitățile lor actuale și viitoare în materie de standardizare, inclusiv cu privire la principiul de statu-quo aplicabil organismelor de standardizare naționale din cadrul organizațiilor de standardizare europene, care prevede retragerea standardelor naționale după publicarea unui nou standard european. Organismele de standardizare naționale și organizațiile de standardizare europene ar trebui, de asemenea, să respecte dispozițiile referitoare la schimbul de informații din anexa 3 la Acordul privind barierele tehnice în calea comerțului ([2]).

(15) Obligația statelor membre de a notifica organismele de standardizare naționale Comisiei nu ar trebui să necesite o legislație națională specifică în scopul recunoașterii acestor organisme.

([1]) JO L 255, 30.9.2005, p. 22.

([2]) Aprobat prin Decizia Consiliului 94/800/CE din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, 23.12.1994, p. 1).

▼B

(16) Schimbul regulat de informații între organismele de standardizare naționale, organizațiile de standardizare europene și Comisie nu ar trebui să împiedice organismele de standardizare naționale să respecte alte obligații și angajamente, în special anexa 3 la Acordul privind barierele tehnice în calea comerțului.

(17) Reprezentarea intereselor sociale și a părților sociale interesate în activitățile de standardizare europeană se referă la activitățile organizațiilor și părților care reprezintă interese cu relevanță socială sporită, spre exemplu interese ecologice, interese ale consumatorilor sau interese ale angajaților. Cu toate acestea, reprezentarea intereselor sociale și a părților sociale interesate în activitățile de standardizare europeană se referă, în special la activitățile organizațiilor și părților care reprezintă drepturile fundamentale ale angajaților și lucrătorilor, de exemplu, uniunile sindicale.

(18) Pentru a accelera procesul decizional, organismele de standardizare naționale și organizațiile de standardizare europene ar trebui să faciliteze accesibilitatea informațiilor cu privire la activitățile lor, prin promovarea utilizării tehnologiilor informației și comunicațiilor în sistemele lor de standardizare, de exemplu, prin punerea la dispoziția tuturor părților interesate relevante a unui mecanism de consultare online ușor de utilizat pentru prezentarea observațiilor la proiectele de standarde și prin organizarea de reuniuni virtuale ale comitetelor tehnice, inclusiv prin intermediul conferințelor pe internet sau al videoconferințelor.

(19) Standardele pot contribui la susținerea politicii Uniunii în confruntarea cu provocările majore ale societății, precum schimbările climatice, utilizarea durabilă a resurselor, inovarea, îmbătrânirea populației, integrarea persoanelor cu dizabilități, protecția consumatorilor, siguranța lucrătorilor și condițiile de muncă ale lucrătorilor. Prin încurajarea elaborării de standarde europene sau internaționale pentru produse și tehnologii pe piețele în expansiune din respectivele domenii, Uniunea ar putea crea un avantaj competitiv pentru întreprinderile sale și ar putea facilita comerțul, în special pentru IMM-uri, care reprezintă o mare parte a întreprinderilor europene.

(20) Standardele reprezintă instrumente importante pentru competitivitatea întreprinderilor, în special a IMM-urilor, a căror participare la procesul de standardizare este importantă pentru progresul tehnologic din cadrul Uniunii. Este astfel necesar ca sistemul de standardizare să încurajeze IMM-urile să participe activ și să ofere soluții tehnologice inovatoare la eforturile de standardizare. Aceasta include îmbunătățirea participării lor la nivel național, nivel la care ele pot fi mai eficace datorită costurilor mai reduse și absenței barierelor lingvistice. Astfel, prezentul regulament ar trebui să amelioreze reprezentarea și participarea IMM-urilor în cadrul comitetelor tehnice naționale și europene și ar trebui să faciliteze accesul lor efectiv la standarde și sensibilizarea cu privire la acestea.

▼B

(21) Standardele europene prezintă un interes vital pentru competitivitatea IMM-urilor care sunt oricum, în anumite cazuri, subreprezentate în cadrul activităților de standardizare europeană. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să încurajeze și să faciliteze o reprezentare și o participare corespunzătoare a IMM-urilor la procesul de standardizare europeană, printr-o entitate care să fie efectiv în contact cu IMM-urile și cu organizațiile care reprezintă IMM-urile la nivel național și care să le reprezinte în mod adecvat.

(22) Standardele pot avea un impact semnificativ asupra societății, în special asupra siguranței și bunăstării cetățenilor, a eficienței rețelelor, a mediului, a siguranței lucrătorilor și a condițiilor de muncă ale lucrătorilor, a accesibilității și a altor domenii ale politicilor publice. Prin urmare, este necesar să se asigure consolidarea rolului părților interesate din cadrul societății în dezvoltarea standardelor, prin sprijinirea mai intensă a organizațiilor care reprezintă consumatorii, a celor de mediu și a celor care apără interesele societății.

(23) Obligația organizațiilor de standardizare europene de a încuraja și facilita reprezentarea și participarea efectivă a tuturor părților interesate relevante nu implică drepturi de vot pentru aceste părți, cu excepția cazului în care aceste drepturi de vot sunt prevăzute de regulamentele interne ale organizațiilor de standardizare europene.

(24) Sistemul de standardizare european ar trebui să țină seama în totalitate de Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități ([1]). Este astfel important ca organizațiile care reprezintă interesele consumatorilor să reprezinte și să includă, în suficientă măsură, interesele persoanelor cu dizabilități. În plus, participarea persoanelor cu dizabilități la procesul de standardizare ar trebui facilitat prin toate mijloacele disponibile.

(25) Având în vedere importanța standardizării ca instrument de sprijinire a legislației și politicilor Uniunii și pentru a evita obiecțiile *ex post* la adresa standardelor armonizate și modificarea acestora, este important ca autoritățile publice să participe la standardizare în toate etapele elaborării acelor standarde în care ar putea fi implicate și în special în domeniile vizate de legislația de armonizare a Uniunii privind produsele.

(26) Standardele ar trebui să ia în considerare impactul asupra mediului de-a lungul ciclului de viață al produselor și serviciilor. Centrul Comun de Cercetare (JRC) al Comisiei a elaborat instrumente importante și disponibile public pentru evaluarea acestui impact de-a lungul ciclului de viață. Astfel, prezentul regulament ar trebui să garanteze că JRC poate avea un rol activ în cadrul sistemului de standardizare european.

([1]) Aprobată prin Decizia 2010/48/CE a Consiliului din 26 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (JO L 23, 27.1.2010, p. 35).

▼B

(27) Viabilitatea cooperării între Comisie și sistemul european de standardizare depinde de planificarea atentă a viitoarelor cereri privind elaborarea de standarde. Această planificare ar putea fi îmbunătățită prin contribuția părților interesate, inclusiv a autorităților naționale de supraveghere a pieței, prin introducerea de mecanisme de colectare a opiniilor și prin facilitarea schimbului de informații între toate părțile interesate. Având în vedere că Directiva 98/34/CE prevede deja posibilitatea de a solicita organizațiilor de standardizare europene să elaboreze standarde europene, este adecvată o planificare îmbunătățită și mai transparentă, în cadrul unui program de lucru anual, care să conțină o imagine de ansamblu a tuturor solicitărilor de standarde pe care Comisia intenționează să le prezinte organizațiilor de standardizare europene. Este necesar să se asigure un nivel ridicat de cooperare între organizațiile de standardizare europene și organizațiile europene ale părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament și Comisie pentru stabilirea programului anual de lucru al Uniunii pentru standardizare și pentru pregătirea cererilor privind standardele pentru a analiza relevanța pentru piață a domeniului propus, obiectivele de politică stabilite de legiuitor și pentru a permite organizațiilor de standardizare europene să răspundă mai rapid la activitățile solicitate privind standardizarea.

(28) Înainte de a prezenta comitetului institui prin prezentul regulament un aspect legat de cererile privind standarde europene sau documente de standardizare europeană, sau obiecții asupra unui standard armonizat, Comisia ar trebui să consulte experții din statele membre, de exemplu, prin implicarea comitetelor înființate prin actele legislative aplicabile ale Uniunii sau alte forme de consultare a experților de la nivel sectorial, în cazul în care nu există astfel de comitete.

(29) Mai multe directive de armonizare a condițiilor de comercializare a produselor specifică faptul că Comisia poate solicita adoptarea de către organizațiile de standardizare europene a unor standarde armonizate pe baza cărora să se prezume conformitatea cu cerințele esențiale aplicabile. Cu toate acestea, multe dintre directivele respective conțin o mare varietate de dispoziții referitoare la obiecțiile asupra acestor standarde atunci când nu vizează sau nu vizează în întregime toate cerințele aplicabile. Dispoziții contradictorii, care conduc la lipsa de certitudine a operatorilor economici și a organizațiilor de standardizare europene sunt în special conținute în Directiva 89/686/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentul individual de protecție ([1]), Directiva 93/15/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind armonizarea dispozițiilor referitoare la introducerea pe piață și controlul explozivilor de uz civil ([2]), Directiva 94/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 martie 1994 de

([1]) JO L 399, 30.12.1989, p. 18.
([2]) JO L 121, 15.5.1993, p. 20.

▼B

apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele și sistemele de protecție destinate utilizării în atmosfere potențial explozive ([1]), Directiva 94/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 1994 de apropiere a actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre referitoare la ambarcațiunile de agrement ([2]), Directiva 95/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 1995 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la ascensoare ([3]), Directiva 97/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 mai 1997 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la echipamentele sub presiune ([4]), Directiva 2004/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind mijloacele de măsurare ([5]), Directiva 2007/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 privind introducerea pe piață a articolelor pirotehnice ([6]), Directiva 2009/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind instrumentele de cântărire neautomate ([7]), Directiva 2009/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 referitoare la recipientele simple sub presiune ([8]). Prin urmare, este necesar ca în prezentul regulament să se includă procedura uniformă prevăzută în Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor ([9]), să se elimine dispozițiile relevante din aceste directive și să se confere și Parlamentului European dreptul de a formula obiecții asupra unui standard armonizat în conformitate cu prezentul regulament.

(30) Autoritățile publice ar trebui să valorifice întreaga gamă de specificații tehnice relevante în momentul achiziționării de hardware, software și servicii legate de tehnologia informației, de exemplu prin selectarea unor specificații tehnice care pot fi puse în aplicare de toți furnizorii interesați, ceea ce ar permite o concurență mai mare și riscuri reduse de blocare. Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ([10]), Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ([11]), Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și

([1]) JO L 100, 19.4.1994, p. 1.
([2]) JO L 164, 30.6.1994, p. 15.
([3]) JO L 213, 7.9.1995, p. 1.
([4]) JO L 181, 9.7.1997, p. 1.
([5]) JO L 135, 30.4.2004, p. 1.
([6]) JO L 154, 14.6.2007, p. 1.
([7]) JO L 122, 16.5.2009, p. 6.
([8]) JO L 264, 8.10.2009, p. 12.
([9]) JO L 218, 13.8.2008, p. 82.
([10]) JO L 134, 30.4.2004, p. 1.
([11]) JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

▼B

a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității ([1]) și Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ([2]), prevăd că specificațiile tehnice din cadrul procedurilor de achiziții publice ar trebui să fie formulate prin referire la standarde naționale care transpun standarde europene, omologări tehnice europene, specificații tehnice comune, standarde internaționale, alte sisteme tehnice de referință stabilite de organizațiile de standardizare europene sau – în lipsa acestora – standarde naționale, omologări naționale sau specificații tehnice naționale referitoare la proiectarea, calcularea și executarea lucrărilor și utilizarea produselor sau echivalentul acestora. Specificațiile tehnice TIC sunt însă de multe ori elaborate de alte organizații de standardizare și nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de standarde și omologări prevăzute în Directivele 2004/17/CE, 2004/18/CE sau 2009/81/CE și în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002. Prin urmare, este necesar să se prevadă posibilitatea ca specificațiile tehnice pentru procedurile de achiziții publice să poată face referire la specificații tehnice TIC pentru a răspunde la progresul rapid din domeniul TIC, a facilita furnizarea de servicii transfrontaliere, a încuraja competiția și a promova interoperabilitatea și inovarea.

(31) Specificațiile tehnice care nu sunt adoptate de organizațiile de standardizare europene nu au un statut echivalent standardelor europene. Unele specificații tehnice TIC nu sunt elaborate în conformitate cu principiile fundamentale. Astfel, prezentul regulament ar trebui să prevadă o procedură pentru identificarea specificațiilor tehnice TIC la care să se poată face trimitere în cadrul achizițiilor publice și care să implice o amplă consultare a unui spectru larg de părți interesate, inclusiv organizațiile de standardizare europene, întreprinderi și autorități publice. Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să prevadă cerințe, sub forma unei liste de caracteristici, pentru astfel de specificații tehnice și procesele asociate de elaborare. Cerințele pentru identificarea specificațiilor tehnice TIC ar trebui să asigure respectarea obiectivelor de politică publică și a nevoilor societății și ar trebui să se bazeze pe principiile fundamentale.

(32) În vederea favorizării inovării și a concurenței, identificarea unei anumite specificații tehnice nu ar trebui să împiedice identificarea unei specificații tehnice concurente în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament. Orice identificare ar trebui să depindă de îndeplinirea criteriilor și de condiția ca specificația tehnică să fi atins un nivel semnificativ de acceptare pe piață.

([1]) JO L 216, 20.8.2009, p. 76.
([2]) JO L 357, 31.12.2002, p. 1.

▼B

(33) Specificațiile tehnice TIC identificate ar putea contribui la punerea în aplicare a Deciziei nr. 922/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind soluțiile de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene (ISA) ([1]) care stabilește, pentru perioada 2010-2015, un program privind soluțiile de interoperabilitate pentru administrațiile publice europene și instituțiile și organismele Uniunii care să ofere soluții comune și partajate pentru facilitarea interoperabilității.

(34) În domeniul TIC pot să apară situații în care este indicat să se încurajeze utilizarea sau să se solicite respectarea standardelor relevante la nivelul Uniunii pentru a se asigura interoperabilitatea pe piața internă și a se ameliora libertatea de alegere a utilizatorilor. În alte circumstanțe, se poate, de asemenea, întâmpla ca anumite standarde europene să nu mai corespundă nevoilor consumatorilor sau să frâneze dezvoltarea tehnologică. Din aceste motive, Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice ([2]), permite Comisiei, atunci când este necesar, să ceară organizațiilor de standardizare europene să elaboreze standarde, să stabilească și să publice în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* o listă de standarde sau specificații cu scopul de a încuraja utilizarea acestora sau de a impune punerea lor în aplicare, sau de a retrage standarde sau specificații din respectiva listă.

(35) Prezentul regulament ar trebui să nu împiedice organizațiile de standardizare europene să continue să elaboreze standarde în domeniul TIC și să își intensifice cooperarea cu alte organisme care elaborează standarde, în special în domeniul TIC, în vederea asigurării coerenței și evitării fragmentării sau duplicării în cursul procesului de punere în aplicare a standardelor și specificațiilor.

(36) Procedura pentru identificarea specificațiilor tehnice TIC prevăzută în prezentul regulament nu ar trebui să pună în pericol coerența sistemului de standardizare european. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să prevadă condițiile în care se poate considera că o specificație tehnică nu intră în conflict cu alte standarde europene.

(37) Înainte de identificarea specificațiilor tehnice TIC care pot fi utilizate drept referințe în procedurile de achiziții publice, Forumul european multipartit, înființat prin Decizia Comisiei din 28 Noiembrie 2011 ([3]), ar trebui utilizat ca forum pentru consultarea părților interesate de la nivel național și european, a organizațiilor de standardizare europene și a statelor membre pentru a asigura legitimitatea procesului.

([1]) JO L 260, 3.10.2009, p. 20.
([2]) JO L 108, 24.4.2002, p. 33.
([3]) JO C 349, 30.11.2011, p. 4.

▼B

(38) Decizia nr. 1673/2006/CE stabileşte normele referitoare la contribuţia Uniunii la finanţarea standardizării europene, pentru a se asigura dezvoltarea şi revizuirea standardelor europene şi a altor produse ale standardizării europene în aşa fel încât să vină în sprijinul obiectivelor, legislaţiei şi politicilor Uniunii. În scopul simplificării administrative şi bugetare, este adecvată încorporarea dispoziţiilor acestei directive în prezentul regulament şi utilizarea, ori de câte ori este posibil, a unor proceduri cât mai puţin împovărătoare.

(39) Având în vedere sfera foarte amplă a implicării standardizării europene în sprijinul legislaţiei şi politicilor Uniunii şi diferitele tipuri de activităţi de standardizare, este necesar să se prevadă diferite posibilităţi de finanţare. Aceasta vizează în special subvenţiile fără cereri de oferte acordate organizaţiilor de standardizare europene şi organismelor de standardizare naţionale în conformitate cu al doilea paragraf al articolului 110 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităţilor Europene ([1]) şi cu articolul 168 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002. De asemenea, aceleaşi dispoziţii ar trebui să se aplice acelor organisme cărora, deşi nu sunt recunoscute ca organizaţii de standardizare europene în prezentul regulament, li s-a acordat un mandat într-un act de bază şi li s-a încredinţat efectuarea activităţilor preliminare în sprijinul standardizării europene, în cooperare cu organizaţiile de standardizare europene.

(40) În măsura în care organizaţiile de standardizare europene oferă sprijin permanent activităţilor la nivelul Uniunii, acestea ar trebui să dispună de secretariate centrale eficace şi eficiente. Prin urmare, Comisiei ar trebui să i se permită să acorde subvenţii acelor organizaţii care urmăresc un obiectiv de interes european general, fără să aplice, în cadrul subvenţiilor de funcţionare, principiul reducerii anuale prevăzut la articolul 113 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002.

(41) Decizia nr. 1639/2006/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 24 octombrie 2006 de instituire a unui program-cadru pentru inovaţie şi competitivitate (2007-2013) ([2]), Decizia nr. 1926/2006/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui program de acţiune comunitară în domeniul politicii de protecţie a consumatorilor (2007-2013) ([3]) şi Regulamentul (CE) nr. 614/2007 al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 mai 2007 privind Instrumentul financiar pentru mediu (LIFE+) ([4]) prevăd deja posibilitatea acordării unui sprijin financiar organizaţiilor europene care reprezintă IMM-urile, consumatorii şi protecţia mediului în cadrul standardizării, în

([1]) JO L 248, 16.9.2002, p. 1.
([2]) JO L 310, 9.11.2006, p. 15.
([3]) JO L 404, 30.12.2006, p. 39.
([4]) JO L 149, 9.6.2007, p. 1.

▼B

timp ce organizațiilor europene care reprezintă interesele sociale în standardizare li se plătesc subvenții specifice. Finanțarea în temeiul Deciziei nr. 1639/2006/CE, Deciziei nr. 1926/2006/CE și Regulamentului (CE) nr. 614/2007 se va încheia la 31 decembrie 2013. Este esențial, pentru dezvoltarea standardizării europene, să se continue promovarea și încurajarea participării active a organizațiilor europene care reprezintă IMM-urile, consumatorii, precum și interesele protecției mediului și cele sociale. Aceste organizații urmăresc un scop de interes general european și constituie, în virtutea mandatului specific care le-a fost acordat de către organizațiile naționale nonprofit, o rețea europeană care reprezintă organismele nonprofit active din statele membre și promovează principii și politici coerente cu obiectivele tratatelor. Din cauza contextului în care acestea operează și a obiectivelor lor statutare, organizațiile europene care reprezintă IMM-urile, consumatorii, precum și interesele de mediu și sociale în cadrul standardizării europene joacă un rol permanent esențial pentru obiectivele și politicile UE. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie în măsură să continue să ofere subvenții organizațiilor menționate fără a aplica, în cazul subvențiilor de funcționare, principiul reducerii anuale prevăzut la articolul 113 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002.

(42) Finanțarea activităților de standardizare ar trebui, de asemenea, să poată cuprinde activitățile preliminare sau auxiliare în legătură cu elaborarea standardelor europene sau a documentelor de standardizare europeană pentru produse și pentru servicii. Această finanțare este necesară în special pentru activitățile care implică cercetarea, pregătirea documentelor preliminare pentru legislație, testele interlaboratoare și validarea sau evaluarea standardelor. Promovarea standardizării la nivel european și internațional ar trebui, de asemenea, să continue prin programe legate de asistența tehnică și cooperarea cu țări terțe. În vederea îmbunătățirii accesului pe piață și promovării competitivității întreprinderilor în Uniune, ar trebui să fie posibilă acordarea de subvenții altor organisme prin cereri de oferte sau, după caz, prin atribuirea de contracte.

(43) Finanțarea de la bugetul Uniunii ar trebui să aibă ca scop elaborarea de standarde europene sau de documente de standardizare europeană pentru produse și pentru servicii, facilitarea utilizării acestora de către întreprinderi prin creșterea sprijinului pentru traducerea acestora în diferitele limbi oficiale ale Uniunii, pentru a permite IMM-urilor să beneficieze pe deplin de înțelegerea și aplicarea standardelor europene, consolidarea coeziunii sistemului european de standardizare și asigurarea accesului echitabil și transparent la standardele europene pentru toți actorii de pe piață pe întreg teritoriul Uniunii. Acest aspect este deosebit de important în cazurile în care utilizarea standardelor permite conformitatea cu legislația aplicabilă a Uniunii.

▼B

(44) Pentru a asigura aplicarea eficientă a prezentului regulament ar trebui să existe posibilitatea de a utiliza expertiza necesară, în special în ceea ce privește auditarea și gestiunea financiară, precum și a resurselor de asistență administrativă care fac posibilă facilitarea punerii în aplicare și posibilitatea de a evalua, în mod regulat, relevanța activităților care beneficiază de finanțare de la bugetul Uniunii, pentru a se asigura utilitatea și impactul acestora.

(45) De asemenea, ar trebui luate măsuri adecvate în vederea evitării fraudei și neregulilor și în vederea recuperării fondurilor plătite nejustificat în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ([1]) și (Euratom, CE) nr. 2185/96 din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri ([2]) și Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ([3]).

(46) Pentru actualizarea listei organizațiilor de standardizare europene și pentru adaptarea criteriilor pentru organizațiile care reprezintă IMM-urile și părțile interesate din cadrul societății la evoluțiile ulterioare în ceea ce privește natura non-profit și reprezentativitatea acestora, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește modificarea anexelor la prezentul regulament ar trebui să fie acordată Comisiei. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor sale pregătitoare Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

(47) Comitetul înființat prin prezentul regulament ar trebui să asiste Comisia în toate problemele legate de punerea în aplicare a prezentului regulament, ținând seama de opiniile experților de la nivel sectorial.

(48) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să-i fie acordate competențe de executare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ([4]).

([1]) JO L 312, 23.12.1995, p. 1.
([2]) JO L 292, 15.11.1996, p. 2.
([3]) JO L 136, 31.5.1999, p. 1.
([4]) JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

▼B

(49) Ar trebui să se aplice procedura consultativă pentru adoptarea actelor de punere în aplicare referitoare la obiecțiile asupra standardelor armonizate atunci când referințele la standardul armonizat în cauză nu au fost încă publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, dat fiind că standardul relevant nu a condus încă la prezumția de conformitate cu cerințele esențiale stabilite în legislația de armonizare a Uniunii aplicabile.

(50) Este indicat să se aplice procedura de examinare pentru fiecare solicitare de standardizare adresată organizațiilor de standardizare europene și pentru adoptarea actelor de punere în aplicare referitoare la obiecțiile asupra standardelor armonizate atunci când referințele la standardul armonizat în cauză au fost deja publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, dat fiind că aceste decizii ar putea avea consecințe asupra prezumției de conformitate cu cerințele esențiale aplicabile.

(51) Pentru a atinge principalele obiective ale prezentului regulament și a facilita rapiditatea procedurilor decizionale și reducerea perioadei totale de elaborare a standardelor, ar trebui să se utilizeze pe cât posibil măsurile procedurale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 182/2011, care permite președintelui comitetului relevant să stabilească un termen în care comitetul să își prezinte avizul, în funcție de urgența problemei. În plus, în situații justificate, avizul comitetului poate fi obținut printr-o procedură scrisă, iar tăcerea din partea membrului comitetului ar trebui considerată acord tacit.

(52) Deoarece obiectivele prezentului regulament, mai precis asigurarea eficienței și eficacității standardelor și standardizării ca instrumente de politică ale Uniunii, prin cooperare între organizațiile de standardizare europene, organismele de standardizare naționale, statele membre și Comisia, elaborarea de standarde europene și de documente de standardizare europeană pentru produse și pentru servicii, în sprijinul legislației și politicilor Uniunii, identificarea specificațiilor tehnice TIC care pot fi utilizate drept referințe, finanțarea standardizării europene și participarea părților interesate la standardizarea europeană nu pot fi realizate de statele membre în suficientă măsură și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele lor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(53) Prin urmare, Directivele 89/686/CEE, 93/15/CEE, 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ar trebui să fie modificate în consecință.

(54) Decizia nr. 1673/2006/CE și Decizia 87/95/CEE ar trebui să fie abrogate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

▼B

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește norme în ceea ce privește cooperarea dintre organizațiile de standardizare europene, organismele de standardizare naționale, statele membre și Comisie, elaborarea de standarde europene și de documente de standardizare europeană pentru produse și pentru servicii, în sprijinul politicilor și legislației Uniunii, identificarea specificațiilor tehnice TIC care pot fi utilizate drept referințe, finanțarea standardizării europene și participarea părților interesate la standardizarea europeană.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „standard” înseamnă o specificație tehnică, adoptată de un organism de standardizare recunoscut, pentru aplicare repetată sau continuă, a cărei respectare nu este obligatorie și poate fi unul dintre următoarele:

   (a) „standard internațional” înseamnă un standard adoptat de un organism de standardizare internațional;

   (b) „standard european” înseamnă un standard adoptat de o organizație de standardizare europeană;

   (c) „standard armonizat” înseamnă un standard european adoptat pe baza unei solicitări din partea Comisiei pentru aplicarea legislației de armonizare a Uniunii;

   (d) „standard național” înseamnă un standard adoptat de un organism de standardizare național;

2. „document de standardizare europeană” înseamnă orice specificație tehnică alta decât un standard european, adoptată de o organizație de standardizare europeană pentru aplicare repetată sau continuă și a cărei respectare nu este obligatorie;

3. „proiect de standard” înseamnă un document conținând specificațiile tehnice referitoare la un subiect dat, care este avut în vedere pentru adoptare în conformitate cu procedura de standardizare relevantă, textul fiind cel rezultat din lucrările pregătitoare și distribuit sale în vederea observațiilor sau examinării publice;

4. „specificație tehnică” înseamnă un document în care sunt prevăzute cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un produs, un proces, un serviciu sau un sistem și care stabilește unul sau mai multe dintre următoarele aspecte:

   (a) caracteristici necesare ale unui produs, inclusiv nivelurile de calitate, performanță, interoperabilitate, protecție a mediului, sănătate, siguranță sau dimensiuni, precum și cerințele aplicabile produsului în ceea ce privește denumirea sub care este vândut, terminologia, simbolurile, încercările și metodele de încercare, ambalarea, marcarea sau etichetarea și procedurile de evaluare a conformității;

▼B

(b) metode și procese de producție utilizate în ceea ce privește produsele agricole astfel cum sunt definite la articolul 38 alineatul (1) din TFUE, produsele destinate consumului uman și animal și produsele medicamentoase, precum și metodele și procesele de producție aferente altor produse, în cazul în care au un efect asupra caracteristicilor acestora;

(c) caracteristici necesare ale unui serviciu, inclusiv nivelurile de calitate, performanță, interoperabilitate, protecție a mediului, sănătate publică sau siguranță, precum și cerințe aplicabile furnizorului în ceea ce privește informațiile care trebuie puse la dispoziția beneficiarului astfel cum se specifică la articolul 22 alineatele (1)-(3) din Directiva 2006/123/CE;

(d) metode și criterii de evaluare a performanței produselor de construcție, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții ([1]), în legătură cu caracteristicile esențiale ale acestora;

5. „specificație tehnică TIC” înseamnă o specificație tehnică din domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor;

6. „produs” înseamnă orice produs fabricat industrial și orice produs agricol, inclusiv produsele de pescărie;

7. „serviciu” înseamnă orice activitate economică independentă, prestată în mod obișnuit în schimbul unei remunerații, astfel cum este definită la articolul 57 din TFUE;

8. „organizație de standardizare europeană” înseamnă o organizație prevăzută în lista din anexa I;

9. „organism de standardizare internațional” înseamnă Organizația Internațională de Standardizare (ISO), Comisia Electrotehnică Internațională (IEC) și Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (ITU);

10. „organism de standardizare național” înseamnă un organism notificat Comisiei de către un stat membru în conformitate cu articolul 27 din prezentul regulament.

CAPITOLUL II

TRANSPARENȚĂ ȘI PARTICIPAREA PĂRȚILOR INTERESATE

Articolul 3

Transparența programelor de lucru ale organismelor de standardizare

(1) Cel puțin o dată pe an, fiecare organizație de standardizare europeană și fiecare organism de standardizare național își stabilește programul de lucru. Acest program de lucru conține informații privind standardele și documente de standardizare europeană pe care o organizație de standardizare europeană sau un organism de standardizare național intenționează să le elaboreze sau să le modifice, pe care este în curs de a le elabora sau modifica și pe care le-a adoptat în perioada programului de lucru anterior, în afara cazului în care acestea sunt transpuneri identice sau echivalente ale standardelor internaționale sau europene.

([1]) JO L 88, 4.4.2011, p. 5.

▼B

(2) Pentru fiecare standard și pentru fiecare document de standardizare europeană, programul de lucru indică:

(a) obiectul;

(b) stadiul procesului de elaborare a standardelor și a documentelor de standardizare europeană;

(c) referințele oricăror standarde internaționale utilizate ca bază.

(3) Fiecare organizație de standardizare europeană și fiecare organism de standardizare național își pune la dispoziție programul de lucru pe site-ul său de internet sau pe orice alt site public de internet și publică, de asemenea, un anunț privind existența unui program de lucru disponibil într-o publicație națională sau, dacă este cazul, europeană pe tema lucrărilor de standardizare.

(4) Cel târziu la data publicării programului său de lucru, fiecare organizație de standardizare europeană sau organism de standardizare național notifică celorlalte organizații de standardizare europene și organisme de standardizare naționale, precum și Comisiei existența respectivului program. Comisia pune la dispoziția statelor membre această informație prin intermediul comitetului menționat la articolul 22.

(5) Organismele de standardizare naționale nu se pot opune luării în considerare la nivel european a unei teme de standardizare din programul lor de lucru, conform regulilor stabilite de organizațiile de standardizare europene, și nu pot să adopte nicio măsură care poate aduce atingere unei decizii în acest sens.

(6) În cursul pregătirii unui standard armonizat sau după aprobarea unui astfel de standard, organismele de standardizare naționale nu adoptă nicio măsură care ar putea prejudicia armonizarea preconizată și, în special, nu publică în domeniul în cauză niciun standard național nou sau revizuit care nu este în conformitate deplină cu un standard armonizat existent. După publicarea unui nou standard armonizat, se retrag toate standardele naționale contradictorii într-un termen rezonabil.

Articolul 4

Transparența standardelor

(1) Fiecare organizație de standardizare europeană și fiecare organism de standardizare național trimite, cel puțin în formă electronică, orice proiect de standard național, standard european sau document de standardizare europeană celorlalte organizații de standardizare europene, organisme de standardizare naționale sau Comisiei, la cererea acestora din urmă.

(2) Fiecare organizație de standardizare europeană și fiecare organism de standardizare național răspunde în termen de trei luni și ia cunoștință în mod corespunzător de orice observații primite din partea oricărei organizații de standardizare europene, a oricărui organism de standardizare național sau din partea Comisiei cu privire la orice astfel de proiect menționat la alineatul (1).

▼B

(3) În cazul în care un organism de standardizare național primește observații care indică faptul că respectivul proiect de standard va avea un impact negativ asupra pieței interne, acesta consultă organizațiile de standardizare europene și Comisia înainte de a-l adopta.

(4) Organismele de standardizare naționale asigură:

(a) accesul la proiectele de standarde naționale în așa fel încât toate părțile relevante, în special cele stabilite în alte state membre să aibă posibilitatea de a prezenta observații;

(b) posibilitatea altor organisme de standardizare naționale de a se implica pasiv sau activ, prin trimiterea unui observator, în activitățile planificate.

Articolul 5

Participarea părților interesate la standardizarea europeană

(1) Organizațiile de standardizare europene încurajează și facilitează reprezentarea corespunzătoare și participarea efectivă a tuturor părților interesante relevante, inclusiv a IMM-urilor, a organizațiilor de protecție a consumatorilor și a părților interesate din domeniul protecției mediului și din cadrul societății la activitățile lor de standardizare. Acest lucru se realizează în special prin încurajarea și facilitarea acestei reprezentări și participări prin organizațiile europene ale părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament, la nivelul elaborării politicilor și în următoarele stadii ale elaborării standardelor europene sau ale documentelor de standardizare europeană:

(a) propunerea și acceptarea noilor teme de lucru;

(b) discuțiile de ordin tehnic pe marginea propunerilor;

(c) prezentarea observațiilor privind proiectele;

(d) revizuirea standardelor europene sau a documentelor de standardizare europeană existente;

(e) difuzarea de informații și sensibilizarea cu privire la standardele sau la documentele de standardizare europeană adoptate.

(2) Pe lângă colaborarea cu autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre, facilitățile de cercetare ale Comisiei și ale organizațiilor europene ale părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament, organizațiile de standardizare europene încurajează și facilitează reprezentarea corespunzătoare, la nivel tehnic, a întreprinderilor, centrelor de cercetare, universităților, precum și a altor persoane juridice, în cadrul activităților de standardizare cu privire la un domeniu emergent cu implicații semnificative din punct de vedere al politicilor sau al inovării tehnologice, dacă persoanele juridice în cauză au participat la un proiect care are legătură cu domeniul respectiv și care este finanțat de Uniune în cadrul unui program-cadru multianual pentru activități din domeniul cercetării, inovării și dezvoltării tehnologice, adoptat în temeiul articolului 182 din TFUE.

▼B

Articolul 6

Accesul IMM-urilor la standarde

(1) Organismele de standardizare naționale încurajează și facilitează accesul IMM-urilor la standarde și la procesele de elaborare a standardelor pentru a asigura un nivel mai ridicat de participare în cadrul sistemului de standardizare, de exemplu prin:

(a) identificarea, în programele lor anuale de lucru, a proiectelor de standardizare care prezintă un interes deosebit pentru IMM-uri;

(b) acordarea accesului la activitățile de standardizare, fără a obliga IMM-urile să devină membre ale unui organism de standardizare național;

(c) asigurarea participării gratuite sau la tarife speciale la activitățile de standardizare;

(d) asigurarea accesului gratuit la proiectele de standarde;

(e) punerea la dispoziție cu titlu gratuit pe site-urile lor de internet a rezumatelor standardelor;

(f) aplicarea unor tarife speciale pentru furnizarea de standarde sau furnizarea de pachete de standarde la un preț redus.

(2) Organismele de standardizare naționale fac schimb de bune practici pentru a spori participarea IMM-urilor la activitățile de standardizare, precum și pentru creșterea și facilitarea utilizării standardelor de către IMM-uri.

(3) Organismele de standardizare naționale trimit organizațiilor de standardizare europene un raport anual privind activitățile lor menționate la alineatele (1) și (2) și orice alte măsuri adoptate cu scopul de a îmbunătăți condițiile de utilizare a standardelor de către IMM-uri și condițiile de participare a IMM-urilor la procesul de elaborare a standardelor respective. Organismele de standardizare naționale publică rapoartele respective pe site-ul lor de internet.

Articolul 7

Participarea autorităților publice la procesul de standardizare europeană

Statele membre încurajează, dacă este cazul, participarea autorităților publice, inclusiv a autorităților de supraveghere a pieței, la activitățile de standardizare naționale ce vizează elaborarea sau revizuirea unor standarde solicitată de Comisie în conformitate cu articolul 10.

CAPITOLUL III

STANDARDELE EUROPENE ȘI DOCUMENTELE DE STANDARDIZARE EUROPEANĂ ÎN SPRIJINUL POLITICILOR ȘI LEGISLAȚIEI UNIUNII

Articolul 8

Programul de lucru anual al Uniunii în legătură cu activitatea de standardizare europeană

(1) Comisia adoptă un program de lucru anual al Uniunii referitor la activitatea de standardizare europeană, care va identifica prioritățile strategice pentru standardizarea europeană, ținând seama de strategiile de creștere pe termen lung ale Uniunii. Programul de lucru va indica standardele europene și documentele de standardizare europeană a căror elaborare Comisia intenționează să o solicite organizațiilor de standardizare europene în conformitate cu articolul 10.

▼B

(2) Programul de lucru anual al Uniunii privind standardizarea europeană precizează obiectivele specifice și politicile pentru standardele europene și documentele de standardizare europeană a căror elaborare Comisia intenționează să o solicite organizațiilor de standardizare europene în conformitate cu articolul 10. În cazuri urgente Comisia poate emite solicitări fără indicații prealabile.

(3) Programul de lucru anual al Uniunii referitor la activitatea de standardizare europeană include și obiective specifice dimensiunii internaționale a standardizării europene, în sprijinul legislației și politicilor Uniunii.

(4) Programul de lucru anual al Uniunii referitor la activitatea de standardizare europeană se adoptă după desfășurarea unei consultări ample cu părțile interesate relevante, inclusiv cu organizațiile de standardizare europene și cu organizațiile europene ale părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament și cu statele membre prin intermediul comitetului menționat la articolul 22 din prezentul regulament.

(5) Comisia publică pe site-ul său de internet programul de lucru anual al Uniunii referitor la activitatea de standardizare europeană, după adoptarea sa.

Articolul 9

Cooperarea cu facilitățile de cercetare

Facilitățile de cercetare ale Comisiei contribuie la elaborarea programului de lucru anual al Uniunii referitor la activitatea de standardizare europeană menționat la articolul 8 și participă la activitățile organizațiilor de standardizare europene prin contribuții științifice în domeniile lor de competență, pentru a asigura faptul că standardele europene țin cont de competitivitatea economică și de nevoile sociale precum sustenabilitatea ecologică și preocupările în materie de siguranță și de securitate.

Articolul 10

Solicitările de standardizare adresate organizațiilor de standardizare europene

(1) Comisia poate solicita, în limita competențelor stabilite în tratate, uneia sau mai multor organizații de standardizare europene elaborarea unui standard european sau a unui document de standardizare europeană în cadrul unui termen stabilit. Standardele europene și documentele de standardizare europeană sunt determinate de piață, iau în considerare interesul public, precum și obiectivele de politică specificate clar în solicitarea Comisiei și sunt bazate pe consens. Comisia stabilește cerințele referitoare la conținut care trebuie îndeplinite de documentul solicitat și un termen pentru adoptarea acestuia.

(2) Deciziile menționate la alineatul (1) sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22 alineatul (3), după consultarea organizațiilor de standardizare europene și organizațiilor europene ale părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament, precum și a comitetului instituit prin actul legislativ aplicabil al Uniunii, în cazul în care acest comitet există, sau după consultarea sub alte forme a experților de la nivel sectorial.

▼B

(3) Organizația de standardizare europeană relevantă indică, în termen de o lună de la primire, dacă acceptă solicitarea menționată la alineatul (1).

(4) În cazul în care se prezintă o cerere de finanțare, Comisia informează organizația de standardizare europeană relevantă, în termen de două luni de la primirea acceptului menționat la alineatul (3), cu privire la acordarea unei subvenții pentru elaborarea unui standard european sau a unui document de standardizare europeană.

(5) Organizațiile de standardizare europene informează Comisia cu privire la activitățile desfășurate pentru elaborarea documentelor menționate la alineatul (1). Comisia, împreună cu organizațiile de standardizare europene, evaluează conformitatea documentelor elaborate de organizațiile de standardizare europene cu solicitarea sa inițială.

(6) În cazul în care un standard armonizat satisface cerințele pe care le vizează și care sunt prevăzute în actul legislativ de armonizare aplicabil al Uniunii, Comisia publică fără întârziere o referință la standardul respectiv în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau prin alte mijloace în conformitate cu condițiile prevăzute în actul legislativ de armonizare aplicabil al Uniunii.

Articolul 11

Obiecțiile formale asupra standardelor armonizate

(1) Atunci când un stat membru sau Parlamentul European consideră că un standard armonizat nu satisface în întregime cerințele pe care le vizează și care sunt stabilite în legislația de armonizare relevantă a Uniunii, instituția care formulează obiecția informează Comisia în acest sens, prezentând o explicație detaliată, iar Comisia decide, după consultarea comitetului instituit prin actul legislativ de armonizare aplicabil al Uniunii, în cazul în care acest comitet există, sau după consultarea sub alte forme a experților de la nivel sectorial, următoarele:

(a) să publice, să nu publice sau să publice parțial referințele la standardul armonizat respectiv în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

(b) să mențină sau să mențină parțial referințele la standardul armonizat respectiv în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau să le retragă din acesta.

(2) Comisia publică pe site-ul său de internet informații privind standardele armonizate care au făcut obiectul deciziei menționate la alineatul (1).

(3) Comisia informează organizația de standardizare europeană în cauză cu privire la decizia menționată la alineatul (1) și, după caz, solicită revizuirea standardelor armonizate respective.

▼B

(4) Decizia menționată la alineatul 1 litera (a) se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 22 alineatul (2).

(5) Decizia menționată la alineatul 1 litera (b) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22 alineatul (3).

Articolul 12

Notificarea organizațiilor părților interesate

Comisia instituie un sistem de notificare a tuturor părților interesate, inclusiv a organizațiilor de standardizare europene și a organizațiilor părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament pentru a asigura o consultare adecvată și relevanța pentru piață înainte de:

(a) a adopta programul de lucru anual al Uniunii referitor la activitatea de standardizare europeană menționat la articolul 8 alineatul (1);

(b) a adopta solicitările de standardizare menționate la articolul 10;

(c) a lua o decizie privind obiecțiile asupra standardelor armonizate, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1);

(d) a lua o decizie privind identificarea specificațiilor tehnice TIC menționate la articolul 13;

(e) a adopta actele delegate menționate la articolul 20.

CAPITOLUL IV

SPECIFICAȚIILE TEHNICE TIC

Articolul 13

Identificarea specificațiilor tehnice TIC care pot fi utilizate drept referințe

(1) Fie la propunerea unui stat membru, fie din proprie inițiativă, Comisia poate decide să identifice specificațiile tehnice TIC care nu sunt standarde naționale, europene sau internaționale, dar care îndeplinesc cerințele prevăzute la anexa II, și care pot fi utilizate drept referințe, în primul rând pentru asigurarea interoperabilității, în domeniul achizițiilor publice.

(2) Fie la propunerea unui stat membru, fie din proprie inițiativă, atunci când o specificație tehnică TIC identificată în conformitate cu alineatul (1) este modificată, retrasă sau nu mai îndeplinește cerințele prevăzute în anexa II, Comisia poate decide să identifice specificația tehnică TIC modificată sau să retragă identificarea.

▼B

(3) Deciziile menționate la alineatele (1) și (2) se adoptă după consultarea platformei europene multipartite privind standardizarea din domeniul TIC, care include organizațiile de standardizare europene, statele membre și părțile interesate relevante și după consultarea comitetului instituit prin actul legislativ de armonizare aplicabil al Uniunii, în cazul în care acest comitet există, sau după consultarea sub alte forme a experților de la nivel sectorial, în cazul în care acest comitet nu există.

Articolul 14

Utilizarea specificațiilor tehnice TIC în domeniul achizițiilor publice

Specificațiile tehnice TIC menționate la articolul 13 din prezentul regulament constituie specificații tehnice comune menționate în Directivele 2004/17/CE, 2004/18/CE și 2009/81/CE și în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002.

CAPITOLUL V

FINANȚAREA STANDARDIZĂRII EUROPENE

Articolul 15

Finanțarea de către Uniune a organizațiilor de standardizare

(1) Finanțarea de la bugetul Uniunii poate fi acordată organizațiilor de standardizare europene pentru următoarele activități de standardizare:

(a) elaborarea și revizuirea standardelor europene și a documentelor de standardizare europeană care sunt necesare și adecvate pentru a veni în sprijinul legislației și politicilor Uniunii;

(b) verificarea calității și conformității standardelor europene sau a documentelor de standardizare europeană cu legislația și politicile Uniunii;

(c) efectuarea lucrărilor preliminare sau auxiliare în legătură cu standardizarea europeană, inclusiv studiile, activitățile de cooperare, inclusiv de cooperare internațională, seminarele, evaluările, analizele comparative, activitățile de cercetare, lucrările de laborator, testele inter-laboratoare, activitatea de evaluare a conformității și măsurile luate pentru a asigura diminuarea perioadelor necesare pentru elaborarea și revizuirea standardelor europene sau a documentelor de standardizare europeană, fără a aduce atingere principiilor fundamentale, în special în ceea ce privește deschiderea, calitatea, transparența și consensul în rândul tuturor părților interesate;

(d) activitățile secretariatelor centrale ale organizațiilor de standardizare europene, inclusiv elaborarea politicilor, coordonarea activităților de standardizare, prelucrarea activităților tehnice și furnizarea de informații părților interesate;

▼B

(e) traducerea standardelor europene sau a documentelor de standardizare europeană utilizate în sprijinul legislației și politicilor Uniunii în limbile oficiale ale Uniunii altele decât limbile de lucru ale organizațiilor de standardizare europene sau, în cazurile justificate în mod corespunzător, în alte limbi decât limbile oficiale ale Uniunii;

(f) elaborarea de documente informative pentru a explica, interpreta și simplifica standardele europene sau documentele de standardizare europeană, inclusiv elaborarea de ghiduri pentru utilizatori, rezumate ale standardelor, informații privind bunele practici și acțiuni pentru creșterea gradului de conștientizare, precum și de strategii și programe de formare;

(g) activitățile care au ca scop derularea de programe de asistență tehnică și cooperare cu țări terțe, precum și promovarea și consolidarea sistemului de standardizare europeană și a standardelor europene și a documentelor de standardizare europeană în rândul părților interesate din Uniune și de la nivel internațional.

(2) Finanțarea de la bugetul Uniunii poate fi, de asemenea, acordată:

(a) organismelor de standardizare naționale pentru activitățile de standardizare menționate la alineatul (1), pe care le întreprind în comun cu organizațiile de standardizare europene;

(b) altor organisme cărora li s-a încredințat sarcina de a contribui la activitățile menționate la alineatul (1) litera (a) sau desfășurarea activităților menționate la alineatul (1) literele (c) și (g), în cooperare cu organizațiile de standardizare europene.

Articolul 16

Finanțarea altor organizații europene de către Uniune

Organizațiile europene ale părților interesate care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa III la prezentul regulament pot primi finanțare de la bugetul Uniunii pentru următoarele activități:

(a) funcționarea acestor organizații și a activităților pe care le desfășoară, legate de standardizarea europeană și internațională, inclusiv prelucrarea lucrărilor tehnice și furnizarea de informații membrilor și altor părți interesate;

(b) furnizarea de expertiză juridică și tehnică, inclusiv de studii, în legătură cu evaluarea necesității și elaborarea standardelor europene și a documentelor de standardizare europeană și cu formarea experților;

(c) participarea la lucrările tehnice în ceea ce privește elaborarea și revizuirea standardelor europene și a documentelor de standardizare europeană, care este necesară și adecvată în sprijinul legislației și politicilor Uniunii;

(d) promovarea standardelor europene și a documentelor de standardizare europeană, precum și a informațiilor referitoare la standarde și utilizarea acestora în rândul părților interesate, inclusiv al IMM-urilor și consumatorilor.

▼B

Articolul 17

Modalități de finanțare

(1) Finanțarea de la bugetul Uniunii se acordă sub formă de:

(a) subvenții fără cerere de oferte sau contracte în urma procedurilor de achiziții publice, următoarelor entități:

(i) organizațiilor de standardizare europene și organismelor de standardizare naționale, pentru desfășurarea activităților menționate la articolul 15 alineatul (1);

(ii) organismelor identificate printr-un act de bază, în sensul articolului 49 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 pentru a desfășura, în colaborare cu organizațiile de standardizare europene activitățile menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (c) din prezentul regulament;

(b) subvenții în urma unei cereri de oferte sau contracte în urma procedurilor de achiziții publice, acordate altor organisme menționate la articolul 15 alineatul (2) litera (b):

(i) pentru a contribui la elaborarea și revizuirea standardelor europene sau a documentelor de standardizare europeană menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (a);

(ii) pentru a desfășura activitățile preliminare sau auxiliare menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (c);

(iii) pentru a desfășura activitățile menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (g).

(c) subvenții în urma unei cereri de oferte acordate organizațiilor europene ale părților interesate care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa III la prezentul regulament pentru desfășurarea activităților menționate la articolul 16.

(2) Activitățile organismelor menționate la alineatul (1) pot fi finanțate prin:

(a) subvenții pentru acțiuni;

(b) subvenții de funcționare pentru organizațiile de standardizare europene și organizațiile europene ale părților interesate care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa III la prezentul regulament, în conformitate cu dispozițiile stabilite în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002. În cazul reînnoirii, subvențiile de funcționare nu sunt diminuate în mod automat.

(3) Comisia decide asupra modalităților de finanțare menționate la alineatele (1) și (2), a sumelor subvenționate și, după caz, a procentului maxim al finanțării, pe tip de activitate.

▼B

(4) Cu excepția unor cazuri justificate în mod corespunzător, subvențiile acordate pentru activitățile de standardizare menționate la articolul 15 alineatul (1) literele (a) și (b) iau forma unor sume forfetare și, în cazul activităților de standardizare menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (a), acestea sunt plătibile în condițiile în care:

(a) standardele europene sau documentele de standardizare europeană solicitate de Comisie în conformitate cu articolul 10 se adoptă sau se revizuiesc în cursul unei perioade care nu depășește perioada specificată în solicitarea menționată la articolul respectiv;

(b) IMM-urile, organizațiile pentru protecția consumatorilor și părțile interesate din domeniul protecției mediului și din cadrul societății sunt reprezentate în mod corespunzător și pot participa în cadrul activităților de standardizare europeană, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (1).

(5) Obiectivele comune de cooperare și condițiile administrative și financiare care au legătură cu subvențiile acordate organizațiilor de standardizare europene și organizațiilor europene ale părților interesate care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa III la prezentul regulament sunt definite în acordurile-cadru de parteneriat semnate de Comisie și aceste organizații de standardizare și ale părților interesate, în conformitate cu Regulamentele (CE, Euratom) nr. 1605/2002 și (CE, Euratom) nr. 2342/2002. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la concluziile acestor acorduri.

Articolul 18

Gestionare

Creditele stabilite de autoritatea bugetară pentru finanțarea activităților de standardizare pot cuprinde, de asemenea, cheltuielile administrative legate de pregătire, monitorizare, inspecție, auditare și evaluare, care sunt direct necesare în scopul punerii în aplicare a articolelor 15, 16 și 17, inclusiv studii, reuniuni, informări și activități de publicare, cheltuieli legate de rețele informatice pentru schimbul de informații și orice alte cheltuieli în legătură cu asistența administrativă și tehnică pe care Comisia le poate utiliza pentru activitățile de standardizare.

Articolul 19

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

(1) Comisia se asigură că, atunci când activitățile finanțate în temeiul prezentului regulament sunt puse în aplicare, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive antifraudă, anticorupție și împotriva oricăror alte activități ilegale, prin controale eficace și prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, în cazul în care se constată nereguli, prin sancțiuni eficace, proporționale și cu efect disuasiv, în conformitate cu Regulamentele (CE, Euratom) nr. 2988/95, (Euratom, CE) nr. 2185/96 și (CE) nr. 1073/1999.

▼B

(2) Pentru activitățile desfășurate la nivelul Uniunii finanțate în temeiul prezentului regulament, noțiunea de neregulă definită la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 înseamnă orice încălcare a unei dispoziții din dreptul Uniunii sau orice încălcare a unei obligații contractuale rezultate în urma unei acțiuni sau a unei omisiuni din partea unui operator economic care are sau ar avea ca efect prejudicierea bugetului general al Uniunii sau a bugetelor gestionate de Uniune din cauza unei cheltuieli nejustificate.

(3) Orice acorduri sau contracte încheiate în temeiul prezentului regulament prevăd monitorizarea și controlul financiar exercitat de către Comisie sau orice reprezentant autorizat de aceasta, precum și audituri ale Curții Europene de Conturi care, dacă este cazul, pot fi efectuate la fața locului.

CAPITOLUL VI

ACTELE DELEGATE, COMITETUL ȘI RAPORTAREA

Articolul 20

Actele delegate

Comisia este autorizată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 21 cu privire la modificarea anexelor în scopul:

(a) actualizării listei organizațiilor de standardizare europene stabilite în anexa I pentru a ține cont de modificarea denumirii sau a structurii acestora;

(b) adaptării criteriilor pentru organizațiile europene ale părților interesate care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa III la prezentul regulament, la evoluțiile ulterioare în ceea ce privește natura non-profit și reprezentativitatea acestora. Aceste adaptări nu pot avea drept efect crearea unor criterii noi sau abandonarea unor criterii existente sau a unei categorii de organizații.

Articolul 21

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate îi este conferită Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 20 este conferită Comisiei pe o perioadă de cinci ani, de la 1 ianuarie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

▼B

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 20 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în textul deciziei. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunui act delegat deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 20 intră în vigoare doar dacă nu a fost exprimată nicio obiecție de către Parlamentul European sau de către Consiliu în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European sau Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. Perioada menționată se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 22

Procedura de comitet

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) În cazul în care avizul comitetului trebuie să fie obținut prin procedură scrisă, aceasta se încheie fără rezultat dacă, în termenul pentru prezentarea avizului, președintele comitetului ia o decizie în acest sens sau acest lucru este cerut de majoritatea simplă în cadrul comitetului.

Articolul 23

Colaborarea comitetului cu organizațiile de standardizare și părțile interesate

Comitetul prevăzut la articolul 22 alineatul (1) lucrează în colaborare cu organizațiile de standardizare europene și cu organizațiile europene ale părților interesate care primesc finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 24

Rapoarte

(1) Organizațiile de standardizare europene transmit Comisiei un raport anual privind punerea în aplicare a prezentului regulament. Acest raport conține informații detaliate cu privire la următoarele:

(a) aplicarea articolelor 4, 5, 10, 15 și 17;

(b) reprezentarea IMM-urilor, a organizațiilor de protecție a consumatorilor și a părților interesate din domeniul protecției mediului și din cadrul societății în cadrul organismelor de standardizare naționale;

▼B

(c) reprezentarea IMM-urilor pe baza rapoartelor anuale menționate la articolul 6 alineatul (3);

(d) utilizarea TIC în cadrul sistemului de standardizare.

(e) cooperarea dintre organismele de standardizare naționale și organizațiile de standardizare europene.

(2) Organizațiile europene ale părților interesate care beneficiază de finanțare din partea Uniunii în conformitate cu prezentul regulament transmit Comisiei un raport anual privind activitățile pe care le desfășoară. Acest raport conține în special informații detaliate privind componența acestor organizații și activitățile menționate la articolul 16.

(3) Până la 31 decembrie 2015 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind punerea în aplicare a prezentului regulament. Acest raport conține o analiză a rapoartelor anuale menționate la alineatele (1) și (2), o evaluare a relevanței activităților de standardizare care beneficiază de finanțare din partea Uniunii, din perspectiva cerințelor legislației și politicilor Uniunii, precum și o evaluare a unor noi măsuri potențiale pentru simplificarea finanțării standardizării europene și reducerea sarcinii administrative pentru organizațiile de standardizare europene.

Articolul 25

Revizuire

Până la 2 ianuarie 2015 Comisia evaluează impactul procedurii stabilite la articolul 10 din prezentul regulament asupra calendarului de emitere a solicitărilor de standardizare. Comisia își prezintă concluziile într-un raport adresat Parlamentului European și Consiliului. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă în vederea modificării prezentului regulament.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 26

Modificări

(1) Următoarele dispoziții se elimină:

(a) articolul 6 alineatul (1) din Directiva 89/686/CEE;

(b) articolul 5 din Directiva 93/15/CEE;

(c) articolul 6 alineatul (1) din Directiva 94/9/CE;

(d) articolul 6 alineatul (1) din Directiva 94/25/CE;

(e) articolul 6 alineatul (1) din Directiva 95/16/CE;

(f) articolul 6 din Directiva 97/23/CE;

(g) articolul 14 din Directiva 2004/22/CE;

▼B

(h) articolul 8 alineatul (4) din Directiva 2007/23/CE;

(i) articolul 7 din Directiva 2009/23/CE;

(j) articolul 6 din Directiva 2009/105/CE.

Trimiterile la dispozițiile eliminate se interpretează ca trimiteri la articolul 11 din prezentul regulament.

▼M1

_____

▼B

Articolul 27

Organisme de standardizare naționale

Statele membre informează Comisia cu privire la organismele lor de standardizare.

Comisia publică o listă a organismelor de standardizare naționale și toate actualizările listei respective în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 28

Dispoziții tranzitorii

În actele Uniunii care prevăd prezumția de conformitate cu cerințele esențiale prin aplicarea standardelor armonizate adoptate în conformitate cu Directiva 98/34/CE, trimiterile la Directiva 98/34/CE se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament, cu excepția trimiterilor la comitet stabilite la articolul 5 din Directiva 98/34/CE în ceea ce privește reglementările tehnice.

Atunci când un act al Uniunii prevede o procedură de contestare a standardelor armonizate, articolul 11 din prezentul regulament nu se aplică actului respectiv.

Articolul 29

Abrogare

Decizia nr. 1673/2006/CE și Decizia 87/95/CEE se abrogă.

Trimiterile la deciziile abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa IV la prezentul regulament.

Articolul 30

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2013.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

ORGANIZAȚIILE DE STANDARDIZARE EUROPENE

1. CEN – Comitetul European de Standardizare
2. Cenelec – Comitetul European de Standardizare în Electrotehnică
3. ETSI – Institutul European de Standardizare în Telecomunicații

▼B

ANEXA II

CERINȚE PENTRU IDENTIFICAREA SPECIFICAȚIILOR TEHNICE TIC

1. Specificațiile tehnice sunt acceptate pe piață și punerea lor în aplicare nu împiedică interoperabilitatea cu punerea în aplicare a standardelor europene sau internaționale existente. Acceptarea pe piață poate fi demonstrată prin exemple operaționale de punere în aplicare conformă de către diferiți furnizori.

2. Specificațiile tehnice sunt coerente deoarece nu sunt contradictorii în raport cu standardele europene, și anume vizează domenii în care adoptarea unor noi standarde europene nu este prevăzută pentru o perioadă rezonabilă de timp, în care standardele existente nu au fost încă acceptate pe piață sau în care aceste standarde au devenit inutilizabile, precum și domenii în care transpunerea specificațiilor tehnice în documente de standardizare europeană nu este prevăzută pentru o perioadă rezonabilă de timp.

3. Specificațiile tehnice au fost elaborate de un organism nonprofit care este o asociație profesională, industrială sau comercială sau orice altă organizație asociativă care, în domeniul său de competențe, elaborează specificații tehnice TIC și care nu este o organizație de standardizare europeană, națională sau internațională, prin procedee care îndeplinesc următoarele criterii:

   (a) deschidere:

   specificațiile tehnice au fost elaborate pe baza adoptării unei decizii deschise, accesibile tuturor părților interesate de pe piața sau piețele vizate de specificațiile tehnice respective;

   (b) consens:

   procesul decizional se bazează pe colaborare și consens și nu a favorizat în mod particular niciuna dintre părțile interesate. Prin „consens” se înțelege un acord general, caracterizat prin absența unei opoziții ferme privind aspecte importante din partea unui segment important de interese prezente și printr-o procedură care implică luarea în considerare a opiniilor tuturor părților interesate și aplanarea divergențelor. Consensul nu implică unanimitatea.

   (c) transparență:

      (i) toate informațiile privind discuțiile tehnice și adoptarea deciziilor au fost arhivate și identificate;

      (ii) informațiile privind (noile) activități de standardizare au fost difuzate public și pe larg prin mijloace adecvate și accesibile;

      (iii) s-a urmărit participarea tuturor categoriilor relevante de părți interesate pentru a se ajunge la un echilibru;

      (iv) observațiile părților interesate au fost luate în considerare și au făcut obiectul unui răspuns.

4. Specificațiile tehnice îndeplinesc următoarele cerințe:

   (a) menținere: sprijinul permanent și menținerea specificațiilor publicate sunt garantate pe o perioadă lungă de timp;

   (b) disponibilitate: specificațiile sunt disponibile public spre a fi puse în aplicare și utilizate în condiții rezonabile (inclusiv în schimbul unei taxe rezonabile sau cu titlu gratuit);

▼B

(c) drepturile de proprietate intelectuală esențiale pentru punerea în aplicare a specificațiilor sunt acordate solicitanților prin licență în mod (echitabil) rezonabil și nediscriminatoriu [(fair) reasonable and non-discriminatory, (F)RAND], inclusiv, la latitudinea deținătorului dreptului de proprietate intelectuală, acordarea unei licențe pentru proprietatea intelectuală esențială, cu titlu gratuit;

(d) relevanță:

(i) specificațiile sunt eficace și relevante;

(ii) specificațiile trebuie să răspundă nevoilor pieței și cerințelor de reglementare;

(e) neutralitate și stabilitate:

(i) specificațiile sunt, ori de câte ori este posibil, orientate către performanță mai degrabă decât bazate pe proiectare sau caracteristici descriptive;

(ii) specificațiile nu denaturează piața și nu limitează posibilitățile responsabililor cu punerea în aplicare de a dezvolta concurența și inovarea pe baza acestora;

(iii) specificațiile se bazează pe progrese științifice și tehnologice deosebite;

(f) calitate:

(i) calitatea și nivelul de detaliu sunt suficiente pentru a permite dezvoltarea unei varietăți de modalități concurente de punere în aplicare a produselor și serviciilor interoperabile;

(ii) interfețele standardizate nu sunt ascunse sau controlate de nicio altă persoană în afara organizațiilor care au adoptat specificațiile tehnice.

▼B

ANEXA III

ORGANIZAȚIILE EUROPENE DE PĂRȚI INTERESATE ELIGIBILE PENTRU FINANȚARE DIN PARTEA UNIUNII

1. O organizație europeană care reprezintă IMM-urile în activitățile de standardizare europene, care:

   (a) este o organizație neguvernamentală și non-profit;

   (b) are ca obiective și activități statutare reprezentarea intereselor IMM-urilor în procesul de standardizare la nivel european, sensibilizarea acestora cu privire la standardizare și motivarea acestora să se implice în procesul de standardizare;

   (c) este autorizată de organizații nonprofit care reprezintă IMM-uri în cel puțin două treimi din statele membre pentru a reprezenta interesele IMM-urilor în procesul de standardizare de la nivel european.

2. O organizație europeană care reprezintă consumatorii în activitățile de standardizare europene, care:

   (a) este o organizație neguvernamentală, nonprofit și independentă de interese industriale, comerciale și economice sau alte interese conflictuale;

   (b) are ca obiective și activități statutare reprezentarea intereselor consumatorilor în procesul de standardizare la nivel european;

   (c) este autorizată de organizațiile nonprofit naționale de protecție a consumatorilor din cel puțin două treimi din statele membre pentru a reprezenta interesele consumatorilor în procesul de standardizare la nivel european.

3. O organizație europeană care reprezintă interesele protecției mediului în activitățile de standardizare europene, care:

   (a) este o organizație neguvernamentală, nonprofit și independentă de interese industriale, comerciale și economice sau alte interese conflictuale;

   (b) are ca obiective și activități statutare reprezentarea intereselor în ceea ce privește protecția mediului în procesul de standardizare la nivel european;

   (c) este autorizată de organizațiile nonprofit naționale de protecție a mediului din cel puțin două treimi din statele membre pentru a reprezenta interesele în ceea ce privește protecția mediului în procesul de standardizare la nivel european.

4. O organizație europeană care reprezintă interesele sociale în activitățile de standardizare europene, care:

   (a) este o organizație neguvernamentală, nonprofit și independentă de interese industriale, comerciale și economice sau alte interese conflictuale;

   (b) are ca obiective și activități statutare reprezentarea intereselor sociale în procesul de standardizare la nivel european;

   (c) este autorizată de organizațiile sociale nonprofit naționale din cel puțin două treimi din statele membre pentru a reprezenta interesele sociale în procesul de standardizare la nivel european.

▼B

ANEXA IV

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 98/34/CE	Prezentul regulament
Articolul 1 primul paragraf punctul 6	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 1 primul paragraf punctul 7	—
Articolul 1 primul paragraf punctul 8	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 1 primul paragraf punctul 9	Articolul 2 alineatul (8)
Articolul 1 primul paragraf punctul 10	Articolul 2 alineatul (10)
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 3 alineatele (3) și (4)
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 27
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 20 litera (a)
Articolul 3	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 3 alineatele (3) și (5) și articolul 4 alineatul (4)
Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 6 alineatul (3), prima liniuță	—
Articolul 6 alineatul (4) litera (a)	Articolul 20 litera (a)
Articolul 6 alineatul (4) litera (b)	—
Articolul 6 alineatul (4) litera (e)	Articolul 10 alineatul (2)
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Articolul 27

Decizia nr. 1673/2006/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolele 2 și 3	Articolul 15
Articolul 4	—
Articolul 5	Articolul 17
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 18
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 24 alineatul (3)
Articolul 7	Articolul 19

Decizia 87/95/CEE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 2
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3	Articolul 13

▼B

Decizia 87/95/CEE	Prezentul regulament
Articolul 4	Articolul 8
Articolul 5	Articolul 14
Articolul 6	—
Articolul 7	—
Articolul 8	Articolul 24 alineatul (3)
Articolul 9	—